

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, JUNE 16, 1942

LETO XLV. — VOL. XLV.

Ameriški bombniki so potopili japonsko križarko in zadeli posilca letal na Aleutih

Govorilo o tem je dobil Glenn L. Martin, graditelj letal v Baltimore, kateremu je ameriški general čestital na fino zgrajenih letalih.

AMERIKANCI NEPRESTANO NAPADAJO PRI ALEUTIH

Baltimore, 15. junija. — Ameriška torpedna letala so potopila japonsko križarko in direktno zadela en japonski nosilec. Obe ladji sta bili del japonskega ladjevja, ki križari v bližini Aleutskih otokov. To je brzojavno sporočil general Arnold, načelnik ameriške armadne zračne sile.

General Arnold je povedal, da so Martinovi bombniki z uspehom napadali tudi pri otoku Midway.

Washington, 15. jun. — Najnovejša poročila zatrjujejo, da ameriški bombniki kljub megli neprestano napadajo japonsko brodovje, ki je zadnji teden izkrcalo vojaštvo na otoku Attu. Kot trdijo ta poročila, so Amerikanci poškodovali dozdej tri japonske križarke, en rušilec, en topovski čoln in en transport. Nobenih ameriških izgub ni poročanih.

Ameriška letala so uspela s zadetki in sicer je en torpedni letal zadela japonsko križarko, druga se je takoj pogrešila, tretja pa zadela posilca letal.

Zakladniški urad zahteva 100% davka za dohodke nad \$25,000.00

Washington. — Zakladniški urad zahteva od odseka povzročiteljev, ki določajo višine davkov, da naloži 100% dohodke davka na vse dohodke nad \$25,000. Ta davek bi prišlo federalno blagajno do \$10,000. Predlog zakladniškega urada v smislu govora predsednika Roosevelta, ki je rekel, da ne bi smela imeti nobena oseba v Zed, državam več kot \$25,000 čistih dohodkov na leto. Ta davek bi plačala šamska oseba, ki ima okrog \$50,000 dohodkov na leto in zakonski par, ki imata skupno \$185,000 letnih dohodkov. V Zed. državam je nekako 11,000 oseb, ki bi bile prizadele s tem davkom.

Reprezentacija sprejela predlog, glasom katerega bi se jemalo tudi oženjene moške v armado

Washington. — Senat je sprejel predlog, ki dovoljuje nabor oženjenih moških v vojaško službo. Predlog vsebuje točko, ki določa vladno osebam, ki so odvisne od medicinskega vojakov. V ta namen bi se odtegnilo nekaj od plače, več kot toliko bi plačala vlada. Predlog pa tudi naroča naborjenim, da morajo najprej izčrpati listo samskih, predno bi klicale v vojaško službo oženjene moške. Senat je mnenja, naj bi urad za obvezno vojaško službo pustil doma oženjene moške toliko časa, da bi bili prej poklicani vsi samci.

V senatu so mnenja, da če bodo klicali oženjene moške, ki imajo otroke doma, jih ne bodo prej kot pozno na zimo.

Rusi so razbili 180 nemških tankov v bojih pri Harkovu

Moskva, 16. jun. — Na fronti pri Harkovu so Rusi včeraj razbili Nemcem 180 tankov in boji se nadaljujejo. Nemci skušajo s splošnim napadom prodreti skozi rusko linijo v tem sektorju.

Iz bojev pri Sebastopolu se pa poročila, da je prišla na pomoč oblegancem v pristanišču ruska bojna mornarica, ki bruhla težke izstrelke v nemške napadalne čete. Boji za to pristanišče so v polnem razmahu.

Volitev delegatov
Društvo sv. Neže št. 139 C. K. of O. ima v sredo večer važno sejo in volitev delegatov za prihodnjo konvencijo. Vse članice naj bodo gotovo navzoče.

DIREKTNO IZ SLOVENIJE

V St. Lovrenca na Dravskem polju je prišel za učitelja neki Norbert Krisper iz Bremena v Nemčiji. Ko je pripovedoval o podrobnem načrtu delu za potujčevanje v omenjenih krajih, je med drugim dejal:

"Jaz sem prišel na to svoje mesto v Sv. Lovrenc na Dravskem polju dne 1. maja 1941. Nastavljen sem pa bil na to mesto že 1. oktobra 1940."

29. oktobra je v Ljubljani premilil Matevž Krek, brat ministrice Miha Kreka. Ljubljanski listi niso smeli z nobeno besedo omeniti, da je bil pokojnik ministrov brat. Pogreba, v petek pred Vsemi Svetimi, se je udeležilo veliko število ljudi.

Ko so Nemci začeli v ljutomerskem okraju s prisilnim izseljevanjem, so lovili slovenske kmetke kar pri delu na polju. Kakršne so zalotili pri delu, take so naložili na tovorne avtomobile in jih vozili čez mejo. Nihče ni imel časa posloviti se od domačije ali vzeti s seboj najnujnejše potrebščine.

Seja Woodmen Circle

Nocoj se vrši okrajna seja društev Woodmen Circle. Vršijo se v dvorani K. of P. na zapadnih 25. cesti in Forestale Ave. Odbornice in članice slovenskih društev se zbirajo ob sedmih zvečer pri Mrs. Makovec, odkoder skupno odpotujejo.

Seja Woodmen Circle

Nocoj se vrši okrajna seja društev Woodmen Circle. Vršijo se v dvorani K. of P. na zapadnih 25. cesti in Forestale Ave. Odbornice in članice slovenskih društev se zbirajo ob sedmih zvečer pri Mrs. Makovec, odkoder skupno odpotujejo.

Končno vendar srečno dospela do cilja. Odpočijeva se nekaj dni. Med tem pa iščeva prilike za novo stanovanje. Saj bi hotela obiskati še več Slovencev in razvedna sva, če se bodo odzvala res dobila nazaj. Še preden poteče mesec september (1941), se odpraviva na novo pot. Kar ne da nama miru. Saj se ne splača čakati na to, da bi morda pozneje mogla potovati z vlakom. Vse kaže, da še dolgo ne bo nič s potovanjem po železnici.

Pa ne mislite, da v teh krajih sploh železnice ni. Kako bi jih ne bilo! Poslušajte! Od Beograda do Mladence teče mednarodna železnica Beograd-Sofija. Druga je ozkotirna železnica, ki veže kraje Mladenovac, Arandjelovac, Lazarovac in Lajkovac. In potem je še železnica Beograd-Obrenovac-Lajkovac. Vidite!

Toda vse te železnice so danes samo na papirju. Že več mese-

Kaj ga še skup drži?

Edward Stevens, star 24 let, stanujoč na 3815 E. 71. St. je stal pred federalnim sodnikom Freedom, ker se ni javil klicu naborne komisije za vojaščino. Pripovedoval je sodniku, da ima vse mogoče bolezni in napake: operiran je bil, ko je bil 2 leti star, drugič je bil operiran pri 13 letih, dostikrat mu oteče obraz kot bi ga čebule opikale, ima ravnodilne noge, slab želodec in bolečine na strani. Ko se je sodnik prepričal o teh boleznih iz poročila zdravnikov, ga je obsodil na tri leta ječe.

Vladni agenti so prijeli v Clevelandu 22 italijanskih državljanov

Federalna tajna policija v Clevelandu je prijela 22 italijanskih državljanov, pri katerih je dobila orožje in municijo. Vlada je dozdej aretirala tukaj 91 sovražnih tujcev in sicer 40 Italijanov, 46 Nemcev in pet Japoncev.

Pri Italijanih so dobili dve italijanski vojaški uniformi, eno italijansko zastavo, Mussolinijevo soho, 400 nabojev 22 kalibra dum-dum izdelka, 75 nabojev 32 kalibra, 775 nabojev za lovske puške, mnogo druge municije, štiri kamere in radijo za sprejemanje na kratke valove.

Vladni agenti so priredili istočasno pogon na sovražne tujce v Youngstownu, Cantonu, Lorainu in Alliance.

V bolnišnici

Frank Stokar iz 4709 Lester Ave. se nahaja v Lutheran bolnišnici, soba št. 102. Podvrgel se je operaciji, katero je srečno prestal.

Ne bo pevskih vaj

Članice Baragovega zbora naj vzamejo na znanje, da se nocoj ne bodo vršile tedenske vaje, pač pa prihodnji torek kot običajno.

O slovenskih izgnancih v Srbiji

(Nadaljevanje)

Sprevidel sem, da je ravnanje četnikov in upornikov povsod enako. Nikomur se jih ni treba bati, če nima na vesti kakšnega zločina. Bodi Srb ali Slovenec ali karkoli, samo da si pošten in da nisi — Nemec! Zveze z Beogradom uničujejo samo zato, da bi Nemcem zagrenili življenje tam in drugod v tej okolici.

Končno vendar srečno dospela do cilja. Odpočijeva se nekaj dni. Med tem pa iščeva prilike za novo stanovanje. Saj bi hotela obiskati še več Slovencev in razvedna sva, če se bodo odzvala res dobila nazaj.

Še preden poteče mesec september (1941), se odpraviva na novo pot. Kar ne da nama miru. Saj se ne splača čakati na to, da bi morda pozneje mogla potovati z vlakom. Vse kaže, da še dolgo ne bo nič s potovanjem po železnici.

Pa ne mislite, da v teh krajih sploh železnice ni. Kako bi jih ne bilo! Poslušajte! Od Beograda do Mladence teče mednarodna železnica Beograd-Sofija. Druga je ozkotirna železnica, ki veže kraje Mladenovac, Arandjelovac, Lazarovac in Lajkovac. In potem je še železnica Beograd-Obrenovac-Lajkovac. Vidite!

Toda vse te železnice so danes samo na papirju. Že več mese-

cev je preteklo, odkar je peljal zadnji vlak po dveh prej omenjenih progah. Iz Beograda v Mladenovac pelje zelo redko in brez pravih napovedi. In še na tej vožnji se vselej kaj neugodnega pripeti, če tudi znajo Nemci porušene mostove ter izruvane tračnice čudovito hitro popraviti.

Ne kaže nama torej drugega ko najeti si kolesa in odražati. Najprej jo mahneva spet v Mladenovac. Sobota je, 20. septembra. Okoli devete ure se že ustaviva v vasi Rajkovac, 10 minut od Mladence. Obiščeva družino Čebokli, ki se ji godi za silo, kakor pač gre v teh razmerah.

Malo delj se pomudiva v vasi Američ pri družini Meško. To se pravi, pri tem ali onem članu te družine, ki je jako nesrečna. Že od začetka ni mogla dobiti prostora, da bi vsi skupaj stanovali. Občinski možje v Američu so napravili kar so le mogli in nastanili to družino v treh skupinah. Možja in žena je sprejel en kmet, otroci so bili razdeljeni med dva druga kmeta. Stari Meško je bil že prej nevarno nagnjen k jetiki. Tu doli se mu je stanje poslabšalo in zdaj leži močno bolan v beogradski bolnišnici za jetične. Vsi Meškovi so veliki siromaki.

Skočiva še v Medjuluže na poset k šestčlanski družini Ke-

Predsednik Roosevelt je sprejel grškega kralja Jurija II. z vsemi vojaškimi častmi, ko je dospel v Washington. Grški kralj je rekel, da je Grčija na strani demokracije, čeprav trenutno pod osiško peto.

Amerika je dala dozdej iz posojilnega sklada že nad štiri milijone

Washington. — Predsednik Roosevelt je povedal kongresu, da so dale Zed. države do konca maja zaveznikom že \$4,407,000,000. Povedal je, da je naša produkcija vojnega materiala v polnem razmahu in da je zdaj naša glavna skrb, kako bomo ta material razposlali.

Velika Britanija in Zed. države zdaj vozijo s polno paro moštvo in vojni material na kraje, odkoder bomo začeli z ofenzivo, je rekel Roosevelt. V to smo vpregli vse, kar more plavati in kar more leteti.

MacArthurjev bombnik

V sklad za MacArthurjev bombnik je darovalo sam. dr. Presv. Srca Jezusovega iz družštvene blagajne \$5, Mrs. S. Cook, 866 E. 139. St. je pa darovala \$1. Prav lepa hvala.

Italija poroča o veliki bitki na Sredozemskem morju

Rim, 15. jun. — Italijansko vrhovno poveljstvo poroča o veliki pomorski bitki na Sredozemskem morju, v kateri so italijanski bombniki potopili ali poškodovali osem angleških ladij. Italijani trdijo, da so Angleži izgubili dve križarki, en rušilec in utrpeli poškodbe na petih drugih bojnih ladjah.

Glasom italijanskih poročil, so italijanski bombniki napadli južno od Sardinije največjo skupino angleških ladij, ki je vozila potrebščine ali na Malto ali v Egipt. Transport so spremljale bojne ladje. V tej skupini je bilo najmanj 30 ladij.

Italijani so spazili angleško pošiljko v nedeljo zjutraj in jo napadli z bombniki, strmoglavniki in bojnimi letali. Bitka se, glasom italijanskih poročil, še vedno nadaljuje.

London dozdej ni omenil še ničesar o tej bitki, o kateri se poroča edino iz osiških krogov.

Vsi napisi morajo biti ugasnjeni o polnoči v mestu

Clevelandska mestna zbornica je sinoči odglasovala, da morajo biti o polnoči ugasnjeni vsi napisi nad trgovinami in razsvetljeni napisi v izložbenih oknih. To velja tudi za prostore, ki so odprti vso noč.

Radi parade

Članice dr. Svobod. Slovenke št. 2 SDZ se bodo v nedeljo udeležile vseslovenske parade. V ta namen bo v četrtek zvečer sestanek v SND, da ukrenejo še vse potrebno. Pridite v velikem številu.

Doma iz bolnišnice

Mrs. Agnes Znidaršič, 1407 Clearaire Rd. se je vrnila iz bolnišnice in prijateljice jo zdaj lahko obiščejo na domu. Zahvaljuje se za obiske v bolnišnici in za poslane lepe cvetlice.

STARE GALOŠE, VRTNE CEVI, DEŽNE PLAŠČE IN VSE, KAR IMA V SEBI KAVČUK, ODDAJTE V TEJ KAMPANJI

Predsednik Roosevelt je ukazal od 15. do 30. junija kampanjo za zbiranje starega kavčuka. Kampanja se vrši v vseh delih Zed. držav. Vse, kar ima v sebi kavčuk, bo sprejeto, kot: stare galoše, vrtnice, avtna kolesa, tube, kavčukaste pete, otroške plenice, zamaški, štampiljke itd.

Preiščite vse kote v hiši, pod streho, v kleti, v garaži in poberte vse, kar je delano iz kavčuka, ali kar ima količjak kavčuka ali elastike v sebi. To nesite ali peljite na bližnjo gazolino postajo. Tam to robo lahko darujete, ali pa prodaste za en cent od funta.

Vlada bo te stvari kupila in izkupiček bo šel za Rdeči križ ali za vojaški relief, iz predmetov bodo pa izdelali razne kavčukaste predmete za armado.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 140 Tue., June 16, 1942

Bojne ladje bodo zdaj brez pomena

Vojaški strokovnjaki so bili že dolgo v debati, da-li ima večji pomen bojna ladja ali bombniki. Vsaka teh bojnih sil je imela sojega zagovornika in vsak je prisegel na prednosti svojega varovanja.

Zdaj je končno javno določeno, da bojna ladja kot bojna sila nima nobenega pomena več in da je bombnik oni, ki odločuje. To sta dokazali pomorski bitki med Amerikanci in Japonci v Koralnem morju in pri otoku Midway. Ameriška bojna sila je potopila ali poškodovala v teh bitkah 51 japonskih ladij in kar je važno pri tem je to, da ni bil oddan z ameriških bojnih ladij niti en strel. Vso škodo je napravila Japoncem ameriška zračna sila.

To je zapečatil usodo velikih bojnih ladij, kar se tiče ameriškega kongresa in tudi kar se tiče mornariškega odredka.

V Washingtonu je bila že dolgo vroča debata, ali naj gradimo bojne ladje, ali nosilce letal. To debato sta čez noč zaključili obe gori imenovani bitki in Zed. države bodo v bodoče gradile nosilce letal.

Bombniki in bojna letala, ki so poletavala nad ladjevjem ter spuščala v bojne ladje težke bombe, so odločila zmago. Bojne ladje so bile dobra in brezmočna tarča zračnim torpedom. V bitko so pripeljali bojna letala in bombnike nosilci letal. Zato bo pa v bližnji bodočnosti igrala glavno vlogo plavajoča zračna sila. To se pravi, zgradili bomo številno nosilcev letal, ki bodo ponesli bombnike in letala v bližino sovražnika.

Ti plavajoči zrakoplovni pristani bodo raznih velikosti. Največji bodo nosili bombnike, manjši bojna letala. Težke topove na križarkah bodo nadomestili s protizračnimi topovi.

Sedanji vladni program ima namen zgraditi 17 bojnih ladij, od 35,000 do 45,000 ton. Istočasno govori program o zgradbi samo 11 nosilcev letal. Zdaj bo mornarica program spremenila v toliko, da bo mesto bojnih ladij zgradila nosilce letal. S tem bo naša mornarica lahko udarila na sovražnika tudi v najbolj oddaljenih krajih Pacifika.

Mornarica je že vprašala kongres za \$8,000,000,000, kar naj bi šlo za nove ladje, toda v tem proračunu ni niti ena bojna ladja, pač pa več nosilcev letal v teži 500,000 skupne toneže.

Nosilec letal proti nevarnost samo od bombnikov, ker so za križarke in druge bojne ladje prehitri. Zato mora vsakega nosilca letal ščititi zadostno število bojnih letal. Sovražnik skuša namreč najprej uničiti nosilce letal, da tako bombniki in bojna letala nimajo kam pristati. To so storili Amerikanci pri otoku Midway. Najprej so z bombami zažgali japonske nosilce letal in potem so jim bili bombniki izročeni na milost in nemilost, ker niso imeli kam pristati.

Ko se bo pa razvila avijatika v toliko, da bodo bombniki lahko leteli preko morja in nazaj, ne da bi spotoma kje pristali, pa tudi nosilcev letal ne bo treba več. Tedaj bomo gradili samo brze ladje za prevoz potveščin.

Da se ne pozabi...

V nedeljo 30. novembra 1930 se je zbrala mladina iz Koprivčice pri Kalu, okraj Gorica, v Močnikovi gostilni, da zapoje nekaj pesmi pri kozarcu vina in zapleše nekaj plesov po stari slovenski navadi. Navzočih je bilo tudi nekaj italijanskih finančarjev, ki so se nemoteno udeležili splošne zabave in pili z domačimi fanti.

Okrog enajstih zvečer, ko je bilo odšlo že večina domačinov domov, so prišli karabinjerji in člani fašistične milicije, ki so aretirali vse, ki so jih našli v gostilni ali na cesti. Šli so celo v hiše in vlačili s postelj one, ki so že spali, ter jih peljali nazaj v gostilno. Vse so zgnatili v gostilniško sobo in jih silili k izpovedi, da so streljali ter zahtevali izročitev orožja. Šele po dolgem času so zvedeli, česa jih prav za prav dolže. Eden izmed finančne straže, ki je bil zvečer v gostilni, je bil ustreljen. Ko se je namreč finančna straža vozila v motornem vozilu iz Kala, je nekdo streljal nanjo iz zaseke. Mesto da bi storilce zasledovali, so se vrnili v Kal, tam zbrali karabinjerje in milicijo, ter se vrnili v gostilno.

Prijeto so spraševali vso noč, zjutraj so jih odpeljali pa v zapore v Kanal. Drugi dan so jih odpeljali pa v Gorico. Tam so jih z mučenjem hoteli prisiliti k priznanju dejanja. Po štirih mesecih zapora v Gorici, so jih odpeljali, vkleknjene v verige, v Koper, kjer so oblasti nadaljevale z zasliševanjem in mučenjem. Poskusili so vse, da bi jih prisilili k priznanju. Eden obtoženih, komaj 18 let stari Leopold Šuligoj, je zblaznel radi neprestanega mučenja. Jožef Šavli je bil pri tem zasliševanju ranjen v nogo. Tretji, Donat Lipičar, star 23 let, je toliko prestal pri tem zasliševanju, da je potem prebil več tednov v bolnišnici, kjer je bljuval kri.

Ni čudno, če niso mogli fantje več prenašati tega mučenja in so priznali vse, česar so jih fašisti dolžili. S tem so se hoteli rešiti nadaljnih mučenj, obenem so pa hoteli olajšati položaj svojih staršev, bratov in sester, ki so bili tudi aretirani.

BESEDA IZ NARODA

Slovan na dan!

Sedaj je tvoj dan, Slovan! Slovenci, Hrvati in Srbi ter sploh Slovani, na dan! Že dolgo se gre za tem "VSE SLOVANSKIM DNEVOM." Sedaj je pa že predurmi. Dolgo ni šlo in ni hotelo. Nekaj nas se je zbiralo in zborovalo na vse načine, vabili smo ter klicali, pa je bilo kar po stari nezaupni slovenski navadi "naj drugi začno, potem stopimo tudi mi." Čas je bil določen v daljavo za 21. junija misleč, do tedaj bo že vse urejeno in uvrščeno. Ta 21. junij je pa že predurmi, ta teden so zadnji dnevi, v koliko smo pa mi pripravljeni? To je pa druga uganika. Ker se pa v Ameriki vse kar na hitro izvrši in iz malega veliko naredi, naj bo tako tudi sedaj. Neredimo kar moremo. Ta dan ima biti tako rekoč neka manifestacija ali parada, v kateri se bodo uvrstila naša društva in skupine, ki bodo tvorile slikovito paradno z godbami na čelu, kakor bo naznanjeno v programu.

Vsaka narodnost se mora sama podizati, da nekaj doprinese k paradi. Slovenci dosedaj nismo bili najzadnji, največkrat prvi med prvimi, kar se je tikalo slikovitih parad. Tudi sedaj ne bomo zadnji, prav gotovo ne! Mrs. Albina Novak bo že storila svoje z njenimi načelnicami bodo zgrmele skupine na določena mesta, katere bo urejeval Mr. Frank Jakšič, ki bo glavni maršal.

Zakar pišem ta dopis je to namreč, da vzbudim še našo armado, slovenskih narodnih noš "Na dan žene in dekleta!" Že dolgo je, odkar ste korakale, ko smo gradili kulturni vrt. Večkrat mokre, če ne od dežja pa od vročine in solca. Vrt je dograjen in lepo zeleni in cvete, delo je bilo izborno izvršeno. Sedaj pa ste poklicane, potom org. kulturnega vrta, da se zopet odzovete! To pot se gre za slovanstvo; gre se za zmago slovanstva nad germanstvom; za pravico nad krivico; gre se za odpravo rodni zemlji, ki je zaslužena in ki trpi, kliče svoje brate na pomoč. Njih glas je zedinjen z glasom Strica Sama, ki je v vojni s temi, ki tlačijo slovenske narode.

Cilj je pravi ideal je velik, časi so resni, Slovani se moramo pokazati vsi! Veliko je predsojda in dvomov, toda, Slovani, naši bratje krvave! Če bodo izkrevneli, bomo prišli na vrsto še ostali, ki smo razkropljeni drugod.

Odbor kulturnega vrta se trudi, da bo dobil nekaj odprtih avtomobilov za naše pionirke v narodnih nošah. Druge, ki so še dovolj trdne in krepke naj korakajo v vrstah Najlepše so naše narodne noše! Naj iste ne ležijo skrite po omara; pokažimo, da se ne sramujemo naše narodnosti, za katero doma umirajo! Sedaj je čas, Slovan na dan!

Anton Grdina,
predsednik J. K. V.

Novi zvonovi v Barbertonu

Udeleženci, ki so se udeležili blagoslovitve zvonov nove cerkve v Barbertonu, sporočajo o lepi in redki slavnosti. V kljub vremenu, ki je bilo bolj deževno kot veselo, se je zbralo lepo število udeležencev k slavnosti blagoslovitve novih cerkvenih zvonov.

Po pobožnosti v stari cerkvi se je pomikala slikovita parada kadetov in domačih cerkvenih društev, katerim so sledili duhovniki, med njimi pred. g. kanonik Oman, ki so izvršili tudi blagoslovitev zvonov.

Ceremonije so se vršile v novi cerkvi, ki je že precej dobro urejena, zelo lična, primerno velika in bo, nedvomno v veliko veselje barbertonskim faranom,

kateri se bodo v nji ujedini kot ena družina.

Lepo število parov je prisostvovalo ceremonijam. Zvonovi so bili v vrsti v ospredju cerkve in okrašeni. Bilo je številno duhovnikov. Po blagoslovitvi, so g. župnik Rev. M. Jager razložili pomen besedila blagoslovitve zvonov, kar je zelo dobro vplivalo na ljudstvo. Zatem so Rev. kanonik Oman imeli govor v slovenskem in v angleškem jeziku o pomenu zvonov, kaj za nas isti pomenijo.

Med ceremonijami so tako duhovniki, kakor potem botri in drugi uradno zastopani udarjali na vse tri zelo lepe in pa tudi lepo ubrane zvonove. To se je pa nadaljevalo potem še dolgo. Zvonovi so se ljudem v splošnem zelo dopadli in vzbudili veliko veselje med ljudmi. Vse kaže, da bodo Barbertonski Slovenci sledili klicu teh zvonov dnevno in pojmovali, kakor so kanonik Oman razložili pomen njih glasov.

Iz Clevelanda se je udeležilo več družin, nekateri celo iz Loraina, Ohio. Zvonovi so, katerih glas vsakdo sliši rad. Za to je vmes tudi pel pevski zbor pesem večernega zvona. Neka gospodična je pa zelo lepo deklamirala v slovenskem in v angleškem jeziku o zvonovih.

Tako je slovenska naselbina v Barbertonu stopila zopet en korak dalje v pravi slovenski kulturi. Le tako naprej.

Poročevalce.

V pomoč stari domovini

V blagajno lokalnega odbora št. 2 Jugoslovanskega pomožnega odbora, slovenska sekcija, v Clevelandu so darovali sledeči: Miss Jennie Dagarin \$2.00, Mrs. Uršula Ternik \$1.00, John Vogel 50 centov, društvo Concordian št. 185 S. N. P. J. \$5.00, John Močnik \$10.00, Andrew Božić \$5.00, Mr. in Mrs. Mike Urek \$5.00, Mrs. Mary Vidrih \$1.00, Mr. in Mrs. Vic Klinc \$2.00, Miss Eleonore Klin \$1.00, Mrs. Kuhel \$1.00, R. Jelerčić \$1.00, A. Salomont \$1.00, in Joseph Dougan \$1.00. — Pododsek lokalnega odbora št. 2 JPO,SS v Collinwoodu je izročil vsoto \$282.00. Imel je prireditve, pri kateri so z vso vnemo pomagale članice Progressivnih Slovanov. Skupni prejemki \$318.50. Hvala lepa za denarne prispevke! Slovenci v Clevelandu ako ste pripravljeni prispevati, izročite vaše darove Mr. Augustu Kollandru v Slovenskem narodnem domu, vsi oni, ki ste v Collinwoodu, dajte vaše denarne prispevke Mr. Josephu Durnu v njegovi trgovini. JPO, SS.

O slovenskih izgnancih v Srbiji

(Nadaljevanje s 1 strani)

Ne poti iz Mladenovca v Arandjelovac naletiva na značilne prizore. Tam ob cesti je cela gruča žensk, ki so svojim možem ali sinovom prinesle hrane. Ndaleč od ceste je gozd in tam se skriva možko prebivalstvo. Ob cesti je grmovje, za njim koruzne njive, bolj v ozadju gozd. Ženske stoje ob robu ceste s praznimi skodelicami v roki. Pogovarjajo se z možmi in sinovi, ki so v tem hipu skriti v grmovju in koruzi. Čujeva možke glasove, videti ne moreva nikogar. Nehote nama uidejo misli, na čase, ki sva jih preživela pred izgonom v Srbijo v št. Vidu nad Ljubljano. Tam smo se takole pogovarjali z ljudmi tam zunaj in smo bili vedno v strahu, da nas ne zapazi straža.

Prav neljubo nama je, ko vidiva, da naju gledajo ženske kot dva pritepenca. Niti odzdraviti

nama nočejo. Seveda, zmotila sva jih v enem tistih redkih trenutkov, ko se lahko pogovore na samem s svojimi domačini. Res ne veva, kaj mislijo o naju. Najbrž naju imajo za Nemca, čeravno sva jih po domače ogovorila. Kdo bi mogel zaupati vsakemu, ki potuje po tej cesti? Saj prav zdaj prihaja tamle od daleč proti nam kakih deset nemških tovornih avtomobilov. Ko jih možki zapazijo, ne nekateri uberejo v gozd. Gotovo niso pripravljeni za napad, pa tudi ženskam menlo hočejo prihraniti krvave prizore. Bodo drugič kdaj obračunali med seboj...

Nadaljujeva pot do Arandjelovca. Komaj koga srečava. Nikdo naju ne ustavi. Cesta vodi navzgor in navzdol skozi gozdove. Zdaj pa zdaj zaslišiva žvižg iz gozda, potem pisk iz kake doline. Vsak čas pričakujeva, da se bodo prikazali napovedani četniki, pa jih le ni.

V Arandjelovcu stopiva obedovat v gostilno, ki jo obratuje neki Slovenec. Povedo nama, da je bil za prejšnji večer napovedan prihod četnikov, ki naj bi si osvojili mesto. Ljudje so bili v pričakovanju. Vendar je noč mirno potekla.

Tedaj pride na obed inženir Miklavčič. Pripoveduje nama o Slovincih v teh krajih, kako živijo in kako jim je dolgčas po domu. Seveda je povsod približno eno in isto stanje, zato jih ne pečdeva obiskovat. Saj se nama tudi mudi naprej. In če hočeva biti prav odkritosrčna, priznavava, da se nekoliko bojiva potikati se po teh krajih.

Tedaj takoj po obedu naprej proti Lazarevcu. Nič posebnega naju ne doleti na poti. Le glas roga, ki se kakih 15 minut kar naprej oglašja po šumi preko hribov in dolin, naju nekoliko vznemirja. Sklepava, da kliče šumske ljudi k zborovanju. Morda naju zato nihče ne pride poprašat za legitimacijo, ker se vsi zbirajo na posvetovanje. Tako sva kar kmalu v Lazarevcu.

Stopiva k gospeju Žužmanovi. Ni je doma. No, pa poiščiva Segulo, ki ima baje vse Slovence v srezu Lazarovce natanko popisane. Stanuje pri popu. Toda, glej, tudi njega ni doma. Popinjava nama pove, da je odšel z vso družino na obisk k Slovincem v Petki. Udariva jo za njim, saj če ni preslaba pot, nas morata kolesi spreviti tja v dobri pol uri.

Res, dobro je šlo. Kar v šoli stanujejo Slovinci. Enajst jih je. Segula je med njimi. Kakor nalašč! Pogovorimo se to in ono. Segula obljubi, da nama naredi prepis zapisnika Slovencev. Pa že se je treba posloviti in pot naju pelje v Lajkovac.

Glejte si no, Lajkovčani naju kar poznajo! Vse naju pozdravlja in slučajno je vse mesto na ulici. V spominu sva jima ostala od prej, ko sva bila tu aretirana. Slovinci so naju posebno veselili. Brž nama povedo, da sta pri njih spravljani najini kolesi. Imenitno! Saj prav radi tega sva v prvi vrsti spet prišla sem, da zveza, kaj je s kolesi. No, zdaj je dobro in rešeno. Četniki so kmalu vrnili kolesi in jih dali v varstvo Slovincem.

(Nadaljevanje prihodnjic.)

Z jugoslovanske fronte

Jugoslovanski orel

S krepilji se oprime skale
si ogleduje z gorskih
višav dolino pod seboj, pa
se kot blisk spusti navzdol.

Te besede, napisane o orlu, lahko danes mnogo prikladnejše uporabimo za enega najboljših poveljnikov v drugi svetovni vojni. To je Draža Mihajlovič iz Jugoslavije. Odkar se je Adolf Hitler pred letom dni pobahal, da je osvojil Jugoslavijo, so Draža Mihajlovič in njegovih 150,000 četnikov v planinah južno od Beograda dokazali, da se je Hitler zlagal.

Njihova borba je vsekakor največja uporniška borba v zgodovini.

Jeseni je Mihajlovič zadrževal polno sedem nacističskih divizij, ki so ga preganjale po njegovih šumadijskih planinah.

Mihajlovičeve nadaljne čete so obdržale "Otok Svobode," ki meri 20,000 kvadratnih milj s 4,000,000 prebivalcev.

Mihajlovičeve uničevanje osiženih oddelkov, bombardiranje cest in mostov, rušenje prometnih prog in napadi na municijska skladišča so bili tako razširjeni, da so naciji morali vnovič razglasiti vojno stanje v svojem "osvojenem" ozemlju.

Oktober so naciji celo prosili za mir. Ko je Mihajlovič njihovo ponudbo odbil, so na njegovo glavo razpisali nagrado milijon dolarjev.

Ko so nacijem njihove čete bile obupno potrebne v Rusiji, so poskušali prepustiti Mihajloviča vojskam svojih soudeležencev in Satelitov. Toda italijanski, rumunski in bolgarski vojaki mu niso mogli priti do živega in naciji so svoje čete vrnili. Ravno prejšnji teden so Rusi sporočili, da je neka nemška divizija prispela pred Harkov iz Jugoslavije, kjer vsekakor ni bila na počitnicah.

Mihajlovičev zgled drži vso Jugoslavijo v proti - nacističnem vrenju. Osišče je začelo moriti prebivalstvo. Padli so nešteti tisoči, a uporniško gibanje se nadaljuje. Prejšnji mesec so naciji sporočili, da so ujeli Mihajlovičovo ženo, njegova dva sinova in hčer in so zagrozili, da bodo pobili vse rodbine vseh članov Mihajlovičeve vojske, če se upor ne bo zatrl. Tudi 16,000 talcem so zagrozili s smrtjo, če se general ne bo predal v roku petih dni. A on tega ni storil.

Žal vsa Evropa ne more zvedeti podrobnosti silnega boja tega slokega in trdnostnega borca z naslovne strani ameriškega časopisa "Time" - a (po osnutku njegovega rojaka Vučkovića — z nadimkom Vuk). A Draža Mihajlovič je popolnoma odsekan od tiska demokratičnih držav. Obkoljen je z osiženimi silami v Jugoslaviji, Rumuniji, Bolgarski, Albaniji in Grčiji. Njegov edini direktni stik s svetom je s pomočjo tajnih agentov in radijske postaje, ki je skrita neke v njegovih planinskih bivališčih.

In vendar je že postal veliki simbol mnogih tisočev evropskih narodov, ki jih je podjarmil Hitler. Visoko s svojih planinskih utrdb motri delo vsakega evropskega upornika, ko ustavi sovražni stroj, vrže bombo ali zalezuje železniško progo. Vzpodbudil je neposredno mnoge druge uporniške junake, kakor rumunskega rodoljuba Iona Minulescu, ki nadleguje osišno vojsko iz karpatških planin ter albanske in črnogorske upornike, ki utrjujejo italijanske čete na jadranskem obrežju.

Draža Mihajlovič bo nedvomno živel v pravljicah, dokler bo trajal spomin na drugo svetovno vojno. Veliko vprašanje pa je, kako dolgo bo živel on sam, Draža Mihajlovič. Kakor junaki Bataana se tudi šumadijski borci ne morejo boriti večno brez novih moči, vsaj v strehlu in hrani. Edina možnost pa, da jo dobe, bi bila s pomočjo letal in padobranov. Govori se, da so Angleži in Rusi že spustili med nje velike količine

potrebnin. Prejšnji mesec je Mihajlovič po radiu zaprosil, naj mu pošljejo vse, kar mogoče. V zadnjih dveh tednih je London sporočil, da je 24 osiženih divizij (Nemci, Mađžari in Bolgari) na potu v šumadijske planine, da mu udarijo "coup de grace."

SRB. Nekdaj ugledni balkanski častnik, ki se sedaj vse do tega trenutka uspešno upira na največjemu osvovjevalcu moderne sveta, se je rodil pred 47 leti v Čačku v Srbiji, v planinskem predelu, ki ga sedaj drži v svojih rokah. Stariš so mu umrli, ko je bil še otrok in vzgojil ga je njegov stric, srbski polkovnik, ki je bil zelo muzikalen, Draža Mihajlovič zelo dobro igra na mandolino. S 15 leti je stopil v srbsko vojaško akademijo v Beogradu. Bil je vojak vse sedanje stoletje, častnik, ki je v borbah dobil najboljši pouk. Za tiste, ki poznajo Srbe, je to dejstvo dokaz, ki pojasnjuje njegovo odločno in vztrajno upornost.

Strašno prelivanje krvi, ki je stoletja natapljala balkansko zemljo, je vzpodbudilo Srbijo z borbenim duhom in neomajno željo po svobodi.

Leta 1889, ki vzbuja strašne spomine med Srbi, so Turki premagali srbsko vojsko v bitki na Kosovu in pokosili cvet srbskega vitezstva. V naslednjih stotletjih je Turčija zatirala Srbijo prav tako, kot sedaj delo Adolf Hitler, uporabljajoč prtem metode kot n. pr. natikanje na kolce in pečenje živih Srbov nad ognjem.

A Srbija se je še naprej upirala, s pomočjo Avstrije in Rusije, ki ste obe vpoštevati.

Balkan kot zavora za Turke, a ste ga puščali na cedilo, če je to odgovarjalo njunim ciljem. Zgodaj v 19. stoletju se je vlikli Kara Djordje boril proti Turčiji s pomočjo Rusije in dosegel delno avtonomijo, čeprav so turške cete še vedno ostale na srbskih vojašnicah. Ko pa je Napoleonovo prodiranje proti Moskvi ustavilo rusko pomoč, so Turki vnovič strašno prisilili na Srbijo, se je Miloš Obrenović dogovoril s Turki, ki so priznali Srbijo. Sporazum pa je vključeval dogovor o uboju Kara Djordja in s tem so nastala dinastična nasprotja med Karadževići in Obrenovićevci, ki so se nadaljevala mnogobesetletja.

Srbski vladarji so bili čisto osebno slabi in vdani osebnim razvadom, vendar so Srbi na splošno postali močni in nezaupni, zaradi svojih izkušenj v seli turškega tiranstva in evropskega upornika, ki ustavi sovražni stroj, vrže bombo ali zalezuje železniško progo. Vzpodbudil je neposredno mnoge druge uporniške junake, kakor rumunskega rodoljuba Iona Minulescu, ki nadleguje osišno vojsko iz karpatških planin ter albanske in črnogorske upornike, ki utrjujejo italijanske čete na jadranskem obrežju.

Draža Mihajlovič bo nedvomno živel v pravljicah, dokler bo trajal spomin na drugo svetovno vojno. Veliko vprašanje pa je, kako dolgo bo živel on sam, Draža Mihajlovič. Kakor junaki Bataana se tudi šumadijski borci ne morejo boriti večno brez novih moči, vsaj v strehlu in hrani. Edina možnost pa, da jo dobe, bi bila s pomočjo letal in padobranov. Govori se, da so Angleži in Rusi že spustili med nje velike količine

Drugo jutro, ko se je možiček pri zajtrku držal, kot bi mu mrla vsa zlahta do petega kolena, se prijel za glavo, ki mu jo je hotelo raznesti in vzdihoval, da bi se ga usmilil kamen na cesti. "Oh, ta pijača! Nikdar več in koli je ne bom pokušil. Več, oh, in prejoj..."

Njegova žena, gospa Petelin, se vstopi preden, dene roke v bok in ga začne izpovedovati: "Vidiš, kam privede človekove pivska strast."

"Kam ga privede, saj vem, kam ga privede, v oštarijo, kam privede," jo zavrne mož in ženo je morala umolkniti, ker kar je res, je pa res.

DEKLETA IN ŽENE!

Ne odlašajte! Naročite si fin FUR COAT ali "STERLING" suknjo za bodočo zimo na ali "STERLING" in to direktno iz tovarne SEWILL-CALL in to dobro blago po nizkih cenah. Za dobro blago in pošteno postrežbo se vam priporočam.

BENNO B. LEUSTIG

ENDicott 3428 1034 ADDISON RD. ENDicott 3508

V. J. KRIŽANOVSKA:

PAJČEVINA

IZ RUŠČINE PREVEDEL IVAN VOUK

Naslednjega dne pri zajutruku je prišla pošta in vsa kdo je molče prebiral svoja pisma.

— Novost, gospoda! — je nenadoma rekel general. — Teta Liza pride k nam za mesec dni in privede s seboj Lolo.

— Jaz bi rajši videl, da bi privedla s seboj Aleksija, ne pa tega zoprnega Lolo, — je pripomnil Jurij.

— Zoprnega? Čemu pa za božjo voljo! — se je zavzela baronesa. — Leonid Arsenjevič je tako zabaven, ljubezniv in razumen dečko, da se iz srca veselim njegovega prihoda; vse bo tu oživil.

— Mogoče imate prav, z damskimi okusi se ne bom pričel; no, od svoje strani ne morem prenašati takih gospodov, ki zapravljajo življenje in trajajo čas s kokotkami. Čudim se samo temu, da se prihaja sem-kaj dolgočasit.

— Če bi vas grofica slišala, bi bila gotovo zelo počaščena po vaši laskavi sodbi o njenem sinu, — je siknila generala.

— Jaz sem uverjen, da bo ljubeznivi Lolo sam nekoč potrldil mnenje, ki ga imam o njem: prevelik lahkoživec in sebičnež je, zato mu ne pride niti na um, da bi se zatajeval zaradi tete Lize, pa naj bi šlo še za tako glupo ali grdo dejanje.

Ne da bi čakal odgovora, se je Jurij poglobil v pismo, nato ga je zložil in šel v svojo sobo.

Čez uro sta odjezdila s stricem v Turovo. Pregled posestva ju je popolnoma zadovoljil, a čez dva dni sta se podala v glavno mesto gubernije, ne da bi komu povedala namena svojega potovanja.

Milica je ostala v oskrbi Marte Sidorovne, kateri je Jurij popolnoma zaupal. In resnično: razumna in poštena Marta je bila z vso dušo udana svojim gospodarjem, a za deklico je skrbela z ljubosumno in nezaupljivo ljubeznijo. Ona je nagoni čutila, da ne generala ne baronesa ne marata otroka, in uganila, da je Miličina lepota še bolj stopnjevala grdo malih Nemk in vzbujala veliko zavist v njih babici in materi.

Odsotnost Valerijana Petroviča in njegovega nečaka se je bolj zavlekla, kakor sta oba pričakovala. Pogajanja z zapnikom gospodarjev Turova so se spoečta uspešno vršila, toda nenadoma so se pojavile nekatere težkoče. Doznala sta, da so kolonisti zavohali stvar, bogve na kakšen način, in si močno prizadevali prepričati prodajo. Toda odločnost in naglica, s katero se je Jurij lotil stvari, sta uničila načrte Nemcev.

Glavni gospodar Turova je bil poznani mu častnik, do katerega se je naravnost obrnil, in čez dva dni je dovoljenje za prodajo že prispelo, a zapniku, ki se je nagibal na stran kolonistov, ni preostalo drugega, kakor se udati in skleniti prodajno pogodbo z Valerijanom Petrovičem. Toda Jurij ni hotel oditi, dokler niso bile urejene vse formalnosti, da bi mogel stric takoj sprejeti v last posestvo.

V Vsesvjatskem je vest o nakupu Valerijana Petroviča zadela vse kakor strela v neba. Mina Bogdanovna se je prva pritožila generalu in s solznimi očmi je začela naštevati škodo, ki so jih utrpeli kolonisti zaradi čudne domislje Valerijana Petroviča.

Turovo je namreč delilo dve njih občini, ki sta stremeli k sklopitvi, a ugledni Merderfeld

z zetom Hamerštajnom, iz Klein Konigsberga, sta že sklenila napraviti na turovski pristanišču, ubožnico za starce in pohabljenec v vrtarsko šolo. V ta namen sta mislila uporabiti graščino, ki je bila s svojimi velikanskimi prostori kakor nalašč za te namene. Zdaj pa so vsi ti dobrodelni načrti hkratu padli v vodo, a veliko poslopje bo ostalo prazno tri četrta leta...

Generala in baronesa sta bili iz sebe.

— Glevo naj mi odrežejo, če si ni to glupost izmislil tvoj ljubeznivi Jurij, ki je bogve na kak način zvedel o načrtih kolonistov ter pregovoril strica, da jim je to napravil, — je Matilda nevoljno rekla možu, ki mu je vso stvar povedala. — Iz kakšnega vzroka naj bi bil sicer tvoj brat kupil Turovo, da ga ni k temu natopila zavist in sovraštvo napram brezbrambnim ljudem? On sam ne zna gospodariti, na deželi malo živi, če bi pa hotel uživati dober zrak, bi mogel vselej priti k nam v Vsesvjatsko. — Domislje tvojega sina postajajo vsak dan bolj neznosne; žaljivo je že to, da sta tebi to prikrivala.

General je bil navadno docela ravnodušen za vse, kar se ga ni osebno tikalo; toda takrat je bil nevoljen na brata in to ne brez vzroka.

Domneval je, da je Valerijan izdal za nakup Turova veliko vsoto, ki jo je pred nekaj meseci podedoval po svoji božji; Mihail Petrovič pa je bil vedno brez denarja, ker mu je gospodarila Matilda Ferdinandovna; ravnokar pa sta ga žena in pastorek zapletla v neko zamotano denarno zadevo, zato je nameraval izposoditi si pri bratu denarja. Zaradi tega ga je ta nepričakovana novica tako razsrdila.

V času odsotnosti Jurija in Valerijana Petroviča je prišla Jurasova s sinom Lolom.

Ona je bila majhna in zelo debela ženska; lepa ni bila nikoli, toda vsakdo je v njej prepoznal pristno graščakinja. Bila je silno bogata in se je iz ljubezni poročila z obubožanim grofom Jurasovim, toda v zakonu ni bila srečna. Razvratno življenje moža je užalilo njen ženski ponos, zato se je posvetila materinstvu; ta njena družinska nevednost pa je uplivala na njen značaj, zato je bila vključv prirojeni ji dobroti ohola in celo stroga.

Leonid Arsenjevič, njen starejši sin, je bil blede, mršav, razvraten mladenič — tipični predstavnik sodobnih mladih starcev, ki so iztrošeni in oveli, ne da bi živeli. Oblačil se je izbirčno in nosil monokel; na njegovem brezkrvnem obličju se mu je vsedel izraz dolgočasje; le kaka zelo spolzka slika, umazana povest ali kak pikanten dogodek so zamogli vžgati iskro življenja v njegovih motnih očeh. V svojem življenju ni nikoli nič koristnega napravil, s čimer se je še ponašal. Lolo je sovražil deželo in samo zato, ker mu je zdravnik nujno predpisal nekaj tednov popolnega miru na svežem zraku, se je odločil spremiti mater v Vsesvjatsko.

Hoda Jurasovi so prišli v najneugodnejšem trenutku, ko so bili domači vznemirjeni zaradi nakupa Turova, in zato je bilo v Vsesvjatskem še bolj pušto. Celo baron Leopold, ki se je po okusu in značaju še najbolj ujemal z mladim grofom, je bil mračen in molčeč.

Tako je bil Lolo prepuščen sebi in mu je bilo umreti od

dolgega časa. Zato je sklenil, da se bo raztresel s kakšno ljubezensko pustolovščino, in ker mu je Greta še najbolj ugajala, si jo je izbral za predmet ljubimkovanja. Greti je laskalo, da je mladi grof obrnil nanjo svojo pozornost, zato je s pomembnimi pogledi in prijaznimi nasmeški, ki so odkrivali njene bele zobe, odgovarjala na njegova prilizovanja.

Spoečta sta se zaljubljenca shajala v stranskih dvorinah; nato je Lolo začel loviti ribe na trnek v neki goščavi za vrtom, in tedaj se je pokazalo, da je tudi Greta ljubila ribji lov, zato ga je spremljala. Nihče seveda ni nič slutil o teh sestankih, ker Kiti in Meli sta bili tako vzgojeni po prejšnjih vzgojiteljih, da sta videli in slišali samo to, kar sta smeli slišati in videti, ker sta vedeli iz izkušnje, da bi prevelika klepetavost imela za posledico zaupništvo.

Samo Milica bi bila utegnila kaj izdati; toda ona ni spremljala sestričen na izprehod, a v očetovi odsotnosti se je držala vselej v bližini Marte Sidorovne.

V Vsesvjatskem je veljalo načelo, da sme vsakdo po svoji

volji uporabljati čas, zato se ne pozna snage pri mleku, zato je ona in vse, kar je okrog nje, tako zoprno umazano. Samo zaradi tega, ker so to Rusi, smatrate, da je vse prav in dobro, tako držite samo iz trme za Milico — to strašno ženščinno, ki bi jo morali že davno nagnati že zato, ker vtepa otroku v glavo grde, zastarele nazore in jo uči čudnih manir. Ravno te dni se mi je ta otrok predznil reči, da je Vsesvjatsko njena dedščina, in da bo izgnala vse Nemce, kakor hitro doraste. Če gre tako naprej bo nekoč tudi svojemu dedu zagrozila z izgonom iz hiše.

Seveda, Milica je pogrešila, če je v nevljudni obliki izrekla sicer resnično dejstvo, da je ona naslednica na posestvu, zato jo bom tudi pograbil; toda za otrokove besede ne morem pripisati krivdo Marti, in dokler bo starka živa, ostane pri dekletu.

(Dalje prihodnjčji)

— Več kakor Liberman vse-kakor ne bo kradel, pa se ti vendar ne pritožuješ, da Vsesvjatsko nič ne nese, — je rekel Jurij, ki se ni mogel zatajevati.

Prisotna Matilda Ferdinandovna se je nevoljno obregnila:

— Sramujte se, Jurij Mihajlovič, da tako obrekujete zvestega in udanega služabnika. Fedoru Karloviču niso še nikdar dokazali kakšnega sleparstva, če pa Vsesvjatsko uspeva in služi za vzor vsej soseski, se moramo zahvaliti Libermanovi neutrudljivi vnemi in njegovi nesebičnosti. Pijani Pivovarov ne bi znal držati v redu vrta in sadovnjaka, a umazana Anisja

Ruski mornar na straži. — Nenavadna slika nam kaže ruskega mornarja na straži v ruskem vojnem pristanišču Sevastopol, katerega so Nemci že večkrat poskušali dobiti v svojo oblast, a so jim junaški Rusi vselej prekrizali načrte.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 49. leto

Članstvo 38,200 Premožanje \$5,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštini in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

Spend Happy Days at CEDAR POINT on Lake Erie

June 15th through Labor Day

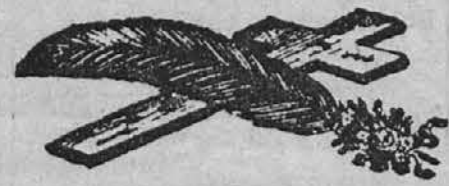
KEEP FIT FOR VICTORY! Save tires... save gasoline... it's only a few miles to nearby Cedar Point. Easily reached by rail, bus, steamer or auto.

Every summer resort recreation! Swim in the blue waters of Lake Erie... relax on the white, sandy beach. All sports and amusements... tennis, riding, boating, golf, fishing, etc. Hotel Breakers has 1000 outside rooms... Excellent food.

Roll or bus to Sandusky. Steamers from Cleveland and Detroit. On U. S. Route 6, Ohio 2. Ask your local Travel Bureau or Auto Club for folder, or write Cedar Point-on-Lake Erie, Sandusky, Ohio.

THE PLAYGROUND OF THE GREAT LAKES

GENE KRUPA
WOODY HERMAN
SHIRLEY ENNIS
VAUGHN MONROE
and others

Zahvala

Podpisani se iskreno zahvaljujemo vsem onim, ki so poslali tolažilne kartice in rože nepozabni nam soprogi in materi

ANTONIJI ZUPAN

ko se je nahajala v boleznem stanju v bolnišnici sv. Vincenca, kjer je dne 26. maja Bogu vdana in previdena s sv. zakramenti po teden dni trajajoči bolezni izdihnila svojo blago dušo. Hvala tudi veleč. Msgr. J. J. Omanu, ki jo je ondi obiskal in ji podelil svoj blagoslov.

Povodoma njene nepričakovane smrti smo prejeli iz raznih krajev, širom Amerike veliko število brzojavnih in pismenih izrazov sožalja in sočutja; vsem odpošiljalcem naj velja naša iskrena zahvala. Dalje je bilo za pokojnico naročenih veliko število sv. maš zadušnic od družtev, kamor je spadala in od številnih njenih prijateljev in prijateljic iz mesta ter širom dežele, tako ji je bilo tudi v zadnji pozdrav darovanih številno vencev.

Dalje izrekamo lepo zahvalo zastopnicam slovenskih ženskih društev, ki so ono soboto popoldne molile sv. rožni venec ob krsti pokojnice. Hvala vsem, ki ste jo prišli pokrepi, hvala Rev. Bechlerju za opravljene molitve ob njeni krsti ter za darovano peto sv. mašo zadušnico ter za njegov ganljiv govor pokojnici v spomin. Lepa hvala tudi Mr. Antony Šublju, opernem pevcu, za zapete žalostinke v cerkvi.

Posebna zahvala naj velja Mr. Jos. Zalarju, gl. tajniku K. S. K. J., ker se je udeležil pogreba v spremstvu Mr. Math Pavlakoviča, Frank Lokarja in Mrs. Mary Hochevar, gl. uradnikov KSKJ. Hvala vsem ostalim udeležencem, Tako tudi hvala moji svakinji Mrs. Tereziji Zupan in njenemu sinu, ki sta prišla na pogreb iz So. Ozone Park, N. Y. in Mr. Gustavu Dobringhaus iz Detroita, Mich.

Oprostite, da posameznih drugih imen ne navajamo. Ponovna zahvala vsakemu posebej in vsem skupaj.

Pokojnico priporočamo vsem v molitev in blag spomin.

Zalujoči ostali:

IVAN ZUPAN, soprog
STANLEY, VINCENT, JOHN, Jr., HENRY,
LAWRENCE, SYLVESTER, CIRIL, sinovi
ANNA in MARIAN DOLORES, hčeri
DEMA, snaha

Cleveland, Ohio, 16. junija 1942.